

ІНФОРМУВАННЯ ПРО ТОРГІВЛЮ ЛЮДЬМИ ЯК ОДНЕ ІЗ НАЙВАЖЛИВІШИХ ЗАВДАНЬ ЖУРНАЛІСТИКИ

Воропай Ю., студ.сп.ЖТ-72

Торгівля людьми – одна з найактуальніших проблем сьогодення. Жертвами сучасних форм рабства в усьому світі щорічно стають мільйони людей. Окрім економічних причин, які змушують шукати роботу за кордоном або в різних регіонах своєї країни, важливими факторами, що сприяють торгівлі людьми, є відсутність достовірної інформації про можливості працевлаштування, незнання своїх прав, поширення стереотипів і т.ін. Таким чином, великого значення набуває повне і відповідальне інформування суспільства про цю серйозну проблему як один із найнебезпечніших злочинів проти особистості.

Ключову роль у цьому процесі відіграють засоби масової інформації. Адже протидія торгівлі людьми – процес, в якому зусилля поєднують не тільки державні структури, громадські й міжнародні організації, а й журналісти. Однак представники мас-медіа не завжди мають чітке уявлення про власну роль у цьому процесі. Часто торгівля людьми сприймається як одна з нескладних соціальних тем, яка не потребує додаткового вивчення й аналізу. У результаті таке непросте явище висвітлюється поверхово, публікації наповнені стереотипами, оцінки й думки переважають над фактами. Це призводить до ще більшого зміцнення стереотипів щодо торгівлі людьми й не сприяє подоланню проблеми.

У першу чергу це стосується інформування винятково про торгівлю жінками з метою сексуальної експлуатації. Унаслідок цього про ризик бути залученим до торгівлі людьми не підозрюють, наприклад, чоловіки, які їдуть працювати на будівництві, або жінки середнього віку, які погодилися працювати на підпільних текстильних підприємствах чи як хатні робітниці, а також діти.

Одним із найважливіших завдань журналістів є інформування суспільства про торгівлю людьми як про актуальну проблему. Теле- і радіопрोगрами, публікації на сторінках газет, в яких висвітлюються випадки торгівлі людьми, даються експертні оцінки, оприлюднюються дані, – допомагають людям довідатися про проблему й усвідомити її значущість. У певному розумінні саме від мас-медіа залежатиме

ставлення суспільства до торгівлі людьми як до реальної загрози або як до явища, яке можна ігнорувати.

Розкриваючи характер цього злочину, журналісти дають змогу зрозуміти, що в різних країнах світу цей процес має безліч загальних і прикметних рис. Якщо в Україні експерти більше говорять про торгівлю жінками й дівчатами з метою сексуальної експлуатації, для Таджикистану, наприклад, актуальною є експлуатація праці на виробництві, в сільському господарстві, взяття в заручники з метою викупу, продаж заручників у рабство як усередині країни, так і за її межами.

Варто також зауважити, що й у регіонах однієї країни можна спостерігати різні тенденції у вербуванні, країнах призначення. Наприклад, люди, які проживають у далекосхідних регіонах Росії, запрошуються на роботу до Японії, Кореї та Китаю, а ті, хто живе на північному заході країни, – до скандинавських країн. Подібні відмінності спостерігаються й в Україні.

За даними громадських організацій, в Україні простежується певна залежність регіону та країни призначення. Наприклад, жителів Закарпаття частіше вербують на роботу до Чехії, Словаччини й Угорщини, жителів Тернопільської та Львівської областей – до Італії. Окрім того, в тенденціях вербування спостерігається “сезонність”. Жителів південних областей, зокрема Криму, вербують на роботу до Туреччини переважно в зимовий час, оскільки в курортний сезон вони забезпечені роботою.

Окрім широкого висвітлення цих та інших питань, журналісти мають право аналізувати тенденції, властиві саме їх регіону. Це може привернути увагу суспільства до проблеми торгівлі людьми, оскільки будь-яка інформація, підготовлена на місцевому матеріалі, завжди викликає більшу зацікавленість аудиторії.

Засоби масової інформації повинні розуміти, що саме вони формують світогляд людей, а отже відповідають за стан суспільства – за його моральні орієнтири та цінності.

Наук.кер. - Садівничий В.О., *ст.викл.*